

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Fortsættelse af anden Behandling af Forslag til Lov om Lønninger for Rektorerne og Lærerne ved Statens højere Almenskoler samt ved Sorø Skole og Opdragelsesanstalt.

Brorsen: Det er i Anledning af det Ændringsforslag, som under Nr. 5 er stillet af Udvalget til § 2 om en Ændring af Gymnastiklærernes Lønning, hvorved Slutningslønnen, som fra Regeringens Side var foreslaaet sat til 3,000 Kr., forhøjes til 3,700 Kr., jeg ønsker at gøre nogle Bemærkninger. Vi vare vistnok alle klare over, da vi mødte her paa Rigsdagen i Oktober Maaned, at det første, der vilde blive forelagt fra Regeringens Side, var mange forskellige Lønningslove. Fra alle Partiers Side var der udtalt Ønske om, at især de lavest lønnede Statsfunktionærer maatte faa en højere Løn, end de for Tiden have. Jeg tror, at gennemgaaende ere disse Lønningsforslag blevne modtagne med Tilfredshed, men det blev udtalt fra forskellige Sider og ikke mindst betonet fra den højtærede Finansministers Side, at vi maatte holde os indenfor den finansielle Ramme, som var given. Jeg tror, vi alle ere klare over, at det i Virkeligheden var et Ord i rette Tid. Nu se vi imidlertid, at i det første Stykke af Lønningsreformen, der her i Dag naar til anden Behandling, er der allerede en Overskridelse, der ganske vist finansielt set ikke betyder meget for Staten, men dog andrager ikke saa faa Tusind Kroner.

Jeg skal straks sige om dette Ændringsforslag, at jeg egentlig godt indser, at der i Forhold til Adjunkternes Løn af Ministeriet er foreslaaet for lille en Løn til Gymnastiklærerne, da det mere og mere vil blive Tilfældet, at disse skulle have den samme Uddannelse som Adjunkterne. Det, jeg anker over, er, at man, naar man indser, at man maa forhøje Lønnen for Gymnastiklærerne, da ikke har søgt at reducere den for Rektorerne og Overlærerne, som i Forvejen vare ret godt afplagede. Som sagt, i finansiell Henseende spiller Forslaget ikke nogen stor Rolle, men jeg vil nedlægge en Protest imod, at vi overskride den Grænse, som blev dragen, da Forslaget blev forelagt her i Folketinget. Jeg mener nemlig, at det kan føre til farlige Konsekvenser, naar vi komme til de andre, store Lønningslove, og det saa ser ud, som om der skal komme Over-

skridelser især for de højstlønnedes Vedkommende.

Det skulde nødigt blive saaledes her i Landet, at det, man fortrinsvis skal stræbe efter, er at komme ind i Statsstillinger, komme ind i Stillinger, hvor man ikke alene har den gode Løn, men ogsaa er sikret, naar Alderdommen nærmer sig. Vi maa huske paa, at vi i det danske Folketing ikke alene repræsentere de forskellige Embedsmænd, men hele den danske Befolkning, og efter Statistikken Angivelse af, hvor meget Folk gennemsnitligt have at leve af, viser det sig, at de i Virkeligheden ikke ere i Stand til paa en taalelig Maade at bære Udgifterne til saa store Lønforhøjelser, som der her er Tale om. Der er nemlig mange andre Ting, som ville melde sig inden ret længe, og som i Virkeligheden i endnu højere Grad end Lønningslovene have Krav paa Tingets Opmærksomhed. Vi maa huske paa, at de Arbejdere, som ere ansatte i de fri Erhverv, hvad enten det er Landbruget, eller hvilke andre Erhverv der nævnes kan, have, naar de ikke eje nogen Kapital, ikke anden Udvej, naar den Tid kommer, da de maa nedlægge Arbejdet, end at søge Alderdomsunderstøttelse, og her vil der melde sig Kravet om en Folkeforsikring, hvor der vil blive Tale om mange, mange Millioner Kroner. Derfor vil jeg i Tide raabe Varsko, for at vi ikke skulle yde mere, end der er foreslaaet af Regeringen.

Som sagt, i finansiell Henseende spiller det ikke nogen Rolle, hvad der her er Tale om, men det forekommer mig, at man udmærket godt kunde have reduceret Lønningerne for Rektorerne og Overlærerne, saaledes at Gymnastiklærerne kunde have faaet noget mere end de 3,000 Kr., der vare foreslaaede af Ministeriet.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Enevold Sørensen): Jeg takker det ærede Udvalg for dets meget villige Stilling til det foreliggende Lovforslag. Denne Lønningslov har i det hele faaet en blid Modtagelse fra alle Sider. Vel mente jeg ikke at kunne tiltræde det modtagne Andragende fuldt ud, men ansaa det for nødvendigt og oportunt helt igennem at beskære Forslaget og de af det paagældende Lærerpersonele fremsatte Ønsker. Desuagtet har mit Forslag efter dets Fremsettelse ikke mødt noget Angreb eller Udtryk for Skuffelse hverken i Lærerpersonelets eget Blad eller andetsteds. Man har erkendt, at Forslaget, som jeg har formet